

mocnic a také trezoru banky v Českém Krumlově. Podle zkušeností pracoviště autorů lze použitím hutnoměrů docílit nejvyšší dosažitelnou kvalitu betonu uloženého v konstrukci.

V příspěvku jsou prezentovány výsledky dosažené při řešení grantu GAČR 103/93/0193.

Literatura:

[1] Hönig, A., Zapletal, V. a kol.: Nedestruktivní zkušebnictví. Skriptum VUT v Brně, 1982.

[2] Šupčík, J., Martiník, A.: Využití polovodičových detektorů

v lehkém radiačním hutnoměru a vývoj lehkého radiačního lysimetrického hutnoměru. Závěrečná výzkumná zpráva úkolu GA ČR 103/93/0183.

[3] Hönig, A., a kol.: Radiometrické určení zhutnění šterkového lože. Závěrečná zpráva úkolu VUT 72-D-4, Brno 1972.

[4] Víték, L. a kol.: Radiometrická kontrola objemové hmotnosti čerstvé betonové směsi při stavbě radioterapeutického objektu Dětské onkologie ve FN Motol v Praze. Zpráva o řešení HS 240341, Brno 1995.

Ing. Josef Šupčík, Ing. Aleš Martiník, VUT v Brně, FAST, Ústav radiační defektoskopie, Veveří 95, 662 37 Brno.

Betonová rekreace

Návštěvníka přímořských letovisek v Chorvatsku může zaujmout a někoho snad i překvapit způsob výstavby některých nových obytných domů, určených pouze k sezónnímu pronájmu. Domy často obsahují několik nezávislých apartmánů, které jsou využívány pouze v letním období a v zimě jsou neobydleny. Právě skutečnost, že tyto domy jsou určeny pouze k pronájmu v letním období, ovlivňuje postup výstavby, technické řešení stavby i rozsah technického vybavení.

Hlavní nosná konstrukce je nejčastěji tvořena monolitickým železobetonovým skeletem s vyzdívkou z cihelných tvárníc. Stropy jsou železobetonové deskové nebo prefamolitické keramicko betonové.

Rekreující se stavbař ze středoevropské oblasti si během cesty na pláž nebo do vinárny jistě všimne jednoduchosti řešení, které se nezabývá otázkami tepelných mostů v místech železobetonových konstrukcí zasahujících k vnějšímu líci obvodové konstrukce. Je jasné, že v klimatických podmínkách pobřeží Jadranu jsou tepelné technické požadavky podstatně menší, přesto však i v těchto podmínkách by celoroční provoz s vytápěním v zimním období vyžadoval posouzení konstrukce z hlediska nebezpečí kondenzace na vnitřním povrchu a úpravy konstrukčních detailů. Skutečnost je však taková, že objekty často nejsou ani vybaveny vytápěním a není tedy nebezpečí jejich provozování v zimním období.

Dalším typickým znakem je postupná výstavba po jednotlivých podlažích, přičemž hotové spodní podlaží je okamžitě vybaveno nábytkem, kuchyňskou linkou a televizí s anténou a pronajímáno k rekreaci. Výstavba je přes letní sezónu přerušena tak, aby neobtěžovala a neohrožovala rekreanty a pokračuje v období mimo sezónu. Stropní konstrukce tak často bez speciálních hydroizolací plní v letním období funkci ploché střechy. Vzhledem k tomu, že v dané oblasti je v letní sezóně málo dešťových srážek, je minimální riziko, že by rekreanti odjeli s pocitem nekvalitního ubytování.

Typickým detailem nově realizovaných staveb je vyčnívající výztuž z úrovně dokončeného podlaží, sloužící k napojení železobetonových sloupů horního podlaží nebo výztuž vyčnívající z nadokenních věnců pro přibetonování markýz.

Uvedený způsob stavění však pro stavbaře zvyklého na středoevropské podmínky přináší i řadu otázek: Jak je to s korozi výztuže ponechané přes dlouhé období na povětrnosti bez ochrany? Jak je to s návazností různě starých betonových částí? Nevadí stavebním úřadům skutečnost, že stavby jsou užívány ještě před jejich dokončením a kolaudací? Není ohrožena bezpečnost lidí pohybujících se v rozestavěné budově?

Na tyto a možná i další podobné otázky však středoevropský stavbař rychle zapomene u lahve vychlazeného vína nebo se mu z hlavy vypaří na rozžhavené pláži, na kterou byl proti své vůli přikován plíce rád přání svých potomků, toužících se cachtat v průzračné vodě Jadranu.

Petr Hájek

